

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve evangelické
v Kloboukách u Brna

ročník XXII.

Únor, březen 2020 AD

Kristus shromažďu je svůj lid

Liturgické období po Zjevení a půst

2. února – 4. neděle po Zjevení Páně

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěradky

9. února – 5. neděle po Zjevení Páně

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

16. února – 6. neděle po Zjevení Páně

9.30 Klobouky

23. února – Proměnění Páně

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

1. března – 1. neděle postní

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěradky
bohoslužby se slavením sv. Večeře Páně

8. března – 2. neděle postní

8.00 Brumovice – bohoslužby se slavením sv. Večeře Páně
9.30 Klobouky

15. března – 3. neděle postní

9.30 Klobouky – výroční sborové shromáždění

22. března – 4. neděle postní

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

29. března – 5. neděle postní

9.30 – Klobouky – rodinná bohoslužba

JUBILEA – JUBILEA – JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme sestřím a bratřím
našeho sboru při příležitosti jejich narozenin.

únor

Dáša Herzánová – 79 let

Naděje Káňová – 80 let

Josef Babáček – 93 let

Zdeněk Herben – 65 let

Antonie Hutáková – 85 let

Drahomíra Vedrová – 81 let

Lydie Pacasová – 83 let

Růžena Knollová – 88 let

Marie Pažebřuchová – 87 let

Zdeněk Pilát – 87 let

Karel Lexa – 87 let

František Pacas – 85 let

Jaroslava Rybová – 76 let

březen

Milan Bohatec – 78 let

Marie Zajícová – 80 let

Jaroslav Hrabec – 92 let

Rudolf Pažebřuch – 92 let

Libuše Petrlová – 77 let

Jitka Matějková st. – 82 let

Radomíra Šedivá – 83 let

Jiřina Roznosová – 76 let

Zdeňka Švástová – 82 let

Eva Lexová st. – 82 let

Emil Rašner – 70 let

Jarmila Balátová – 76 let

Zdeňka Sadílková – 96 let

Upřímně blahopřejeme!

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 60, 65, 70, 75, 76, 77...

Respektujeme, pokud nám nahlásíte, že si zveřejnění nepřejete. Pro ochranu osobních údajů neuvádíme den narozenin ani místo bydliště.

Biblické slovo – Liturgická doba po Zjevení a půst

Heslo Jednoty bratrské na měsíc únor:

Bylo za vás zapláceno výkupné, nebudte otroky lidí!

1. Korintským 7,23

*Už není zotročen svou duší člověk ten,
jenž ví, že v Bohu svém je navždy svoboděn.*

Heslo na měsíc březen:

Co vám říkám, říkám všem: Bděte! Marek 13,37

*Je čas, kdy dobré je se k spánku uložit,
je čas, kdy nezbytné je neusnout a bdít.*

Milí přátelé, heslo na měsíc únor mluví o svobodě. Možná si vlastní svobodu ani neuvědomujeme, máme pocit, že nás tolik věcí svazuje. Nejrůznější povinnosti, práce, škola, starost o druhé. Ale i v tom všem jsme svobodní. Existuje svoboda, kterou nám nikdo nemůže vzít.

Je svoboda vnější, díky ní můžeme určovat svůj život a vybírat z mnoha možností. Můžeme studovat, vybrat si zaměstnání, můžeme trávit svůj volný čas tak, jak chceme, nejrůznějšími aktivitami a koníčky se rozvíjet nebo pomáhat druhým.

A je svoboda vnitřní, kdy se rozhodujeme, jak reagovat, jak prožít každou chvíli. Je to umění vychutnat chvíle dobré, kdy se radujeme, a je to umění, co nejlépe prožít i chvíle zlé, kdy nás něco trápí, nebo zkrátka musíme plnit své povinnosti a překonávat překážky. Tato svoboda pak činí náš život opravdu naplněným.

Bůh nám tu pravou svobodu ukazuje na svém Synu Ježíši Kristu, který přijal lidské tělo a posvětil ho svým Duchem. V každém z nás tento Duch dál působí a objevujeme ho hluboko, pod všemi našimi starostmi i radostmi. Kristovo dílo tak není skončeno, on dál působí a zve nás na cestu. Na této vnitřní duchovní cestě potkáváme Boha, který s námi jedná, pomáhá zrát naší osobnosti, dává nám ale také svobodu chybovat a chyby nám odpouští. Tak v nás jedná Bůh, který nás miluje.

Nevěříme v Boha, který by nás zvenku do něčeho nutil a stále nám něco prikazoval. Věříme Bohu, který působí v nás a pomáhá nám rozvíjet naši osobnost se všemi dary a nadáními. Bůh podporuje naši svobodu, dokonce i když to znamená, že někdy selžeme. Láska nemůže působit jinak.

Bůh miluje, když se stáváme sami sebou, a není proti nám, je na naší straně. Boží láska nám pomáhá proměnit naše chyby a omyly v milost. Bůh nás neustále vrací k našemu pravému já, k našemu povolání, poslání, dává nám růst a činí to z lásky, která se nezalekne ničeho. Důvěra této lásce se stává klíčem k naší spiritualitě. Jejím cílem je rozpoznat působení Ducha a odpovídat na něj, neboť Duch nás vždy povede k hlubší jednotě s Kristem, větší lásce a službě Bohu a druhým lidem.

„Bylo za vás zapláceno výkupné, nebudte otroky lidí!“ Máme svobodu nenechat se zotročovat ani lidmi, ani vnějšími okolnostmi, ani sami sebou. Kéž se to učíme a v Bohu a jeho lásce stále rosteme.

Biblické heslo na měsíc březen nám připomíná bdělost.

Bdělost nám dává čas.
Čas nám dává možnost volby.
Volba dobře učiněná
vede ke svobodě.

Kdo věří, musí být bdělý, probuzený. Samozřejmě se nemůžeme obejít beze spánku. Také se bez něj obejít nemáme. Dobrý spánek je něco úžasného a pěkné sny dovedou prozářit noc i den.

Ale nemáme být duchovně ospalí, otupělí. Důležitou vlastností věřícího člověka je právě bdělá pozornost. Víra nás volá, budí. Nedělá to hlučně, nekřičí, volá nás tiše. Proto musíme být pozorní, aby-

chom ji nepřeslechli. Víra v nás očekává setkání s Kristem, setkání osobní i to univerzální na konci časů. Jeden latinskoamerický básník řekl: „Ještě nejsme ve slavnostním sále. Jsme tam ale pozváni. Vidíme už světla a slyšíme hudbu, tedy když jsme pozorní.“ Víra nás vede k setkání s Kristem, lidmi a Božím stvořením. Kdo spí, krouží ve svém snění jen sám kolem sebe a k opravdovému setkání není připraven. Víra nás však činí citlivými k volání, ať je to volání Boží, nebo někoho, kdo potřebuje naši pomoc či pozornost. Když ho slyšíme, nejdeme tímto světem sami, a to nás posiluje. Buďme tedy bdělí, ať žádné důležité volání nepřeslechneme a můžeme na něj odpovědět. MZ

Modlitba

Bože, odpusť nám, když jdeme světem slepí. Odpusť nám, když ničíme, vyhazujeme a zneužíváme Tvé dary. Odpusť nám, když zapomínáme, že jdeme po svatě půdě. Obnov v nás smysl pro posvátnou úctu, údiv a čiré nadšení z bohatství Tvého stvoření.

Edmund Banyard

Modlitba ticha se zpěvy z Taizé

Každé úterý se v kostele scházíme v 19 hodin k modlitbě ticha. K tichému rozhovoru s Bohem. Je to pro nás příležitost poznat Boha nově a hlouběji. Tichá modlitba nám stejně jako Večeře Páně a evangelia poskytuje pro setkání s Bohem výjimečný prostor. Je důležité, aby se nás Bůh vnitřně dotkl beze slov a obrazů. Tento vnitřní dotyk nám umožňuje poznat Boha z vlastní zkušenosti, což je pro náš vztah k Bohu klíčové.

Ke ztišení a vystoupení z našich běžných plánování, starostí, obav nám pomáhá zpěv písní z Taizé. I jejich zpívání nám pomáhá být tady a teď, soustředit se na přítomnost, ve které působí Bůh.

Nová biblická hodina pro děti

Ve Velkých Hostěrádkách jsme se v lednu začali scházet s dětmi od šesti do osmi let. Vyprávíme si biblické příběhy. Začali jsme příběhem o Josefovi a jeho brátrách.

Budeme si ale také hrát, malovat, zpívat, modlit se. Povídání o víře je napínavé. Biblické příběhy nejsou staré zaprášené archiválie pro naše babičky, ale mohou oslovit i nás, pomoci nám s orientací v životě, dodat nám odvalu.

Gruzie

V pátek 20. března od 17 hodin uslyšíme na faře vyprávění

Jana Husáka o jeho cestě po Gruzii.

Jan Husák Gruzii popisuje jako zem plnou kontrastů a překvapení.

„Gruzie má své nezaměnitelné kouzlo. Snad je to právě díky zvláštní atmosféře, která je zde cítit na každém kroku. Všechno se zdá být evropské, tak podobné tomu, co známe z domova. Záhy ale člověk zjistí, že jazyk, písmo, kultura, tradice, kuchyně i nátura zdejších lidí se výrazně liší...

Kloboucké farní setkání – Klobouky v Kloboukách

Tak se jmenovalo první setkání farností a sborů, které působí na Kloboucku. Farní setkání proběhlo v sobotu 18. ledna v sokolovně v Kloboukách. Společnými silami a v ekumenickém duchu jsme připravili pohoštění, zábavu, hudební program.

Do tance hrála kapela Bumerang s mladší sekcí Kasiopeou. Měli jsme možnost zhlédnout nezapomenutelnou přehlídku secesních šatů a klobouků, jeden z nich vidíte i s modelkou na obrázku. Připravil je pro nás

velmi ochotně a laskavě Kloboucký klub z Brna.

Program pokračoval dále hrami, do kterých se zapojili skoro všichni v sále, tančilo se a povídalo. Jsme rádi, že tento „ročník na zkoušku“ dobře dopadl. Byla to naše první zkušenost a děkujeme všem, kteří se na něm podíleli a nebáli se vstoupit do vod zatím nevyzkoušených.

Těšíme se, že se příští rok v tomto ekumenickém kruhu zase sejdem.

Pozvánky

3. února	18:00 Staršovstvo
24. února	18:30 Setkání u kávy a filmu na faře
14. března	9:00 Seniorátní konference Brno I
20. března	17:00 Přednáška o Gruzii – Jan Husák (na faře)
27. března	14:00 Modlitba na Betlémě se sv. Večeří Páně
30. března	18:30 Setkání u kávy a filmu na faře
5. dubna	18:00 KONCERT Slávek Klecandr a Eva Henychová

Sborové putování 8.-10. května 2020

Vážení bratři a sestry, Dobrý den. Vážení bratia a sestry, dobrý deň. Kedves testvérek, Helló. Cizokrajnými pozdravy bych vám rád naznačil směr, kterým se plánujeme vydat na letošní sborové putování. Ale protože s cizozemci v některých záležitostech je pro našince těžká domluva, informace níže podané jsou zatím spíše naše představy než konečný plán cesty. A tak jestli se přihlásíte, tak budete mít zájezd i s překvapením. Snad více kladným než záporným ☺. První den bychom rádi vyjeli z Klobouk a po 110 km máme v plánu prohlídku Bratislavy s průvodcem. Historická část Blavy je velmi pěkná a po rozdělení Československa je to pro nás málo navštěvovaná cizina. Uvidíme např. katedrálu svatého Martina, budovu starého Slovenského národního divadla, Michalskou bránu, Kostel Zvěstování Páně, Dům U dobrého pastiera, radnici a spoustu dalších památek. Odpoledne po krátké zastávce v obci Reca, kam si chodili v dávných časech evangelíci z Nosislavy a Klobouk poslechnout kázání, zhlédneme krásný vodní mlýn v obci Jelka ležící na Malém Dunaji. Pro poutníky z obce s vlastním mlýnem to bude zase jiný zážitek. Mlýn je plně funkční. Dvě noci budeme nocovat (asi) v Gabčíkovu. Po příjezdu bude možnost si buď prohlédnout vodní dílo Gabčíkovo, nebo si zajet (nechat se zavézt) do termal parku Dunajská Streda a využít teplé vody k relaxaci. Druhý den následuje krátká prohlídka Komárna a pak „lodí bílou“ z Komárna po stříbrném Dunaji až do maďarského Ostřihomu. Tam nás čeká prohlídka významné a krásné katedrály na ostrohu nad Dunajem, možnost prohlídky města, případně si můžeme dát v cukrárně maďarskou specialitu „somloi haluska“ a pak jet autobusem do Pannonhalmského arciepatství. Je to benediktinské opatství nedaleko stejnojmenného města v Maďarsku na 282 m vysokém stejnojmenném vrchu. Je to jedna z nejstarších historických památek v Maďarsku, založená přibližně v roce 996. V roce 1996 byla zapsána do seznamu světového dědictví UNESCO. Uvidíme baziliku, barokní refektář a klášterní knihovnu a pak se zase na nocleh vrátíme do Gabčíkova. Neděle je tajemství. Ale večer se určitě vrátíme do Klobouk. Tento plán má zatím několik neznámých, např. cena, neboť sice známe cenu za dopravu, ubytování, ale ne cenu za loď. Předpokládáme, že cena nebude nijak horentní a neodradí vás od účasti na tomto již tradičním putování. Ciziny se nebojte, budeme mít tlumočnicka do slovenštiny (Braňo) a i v Maďarsku to nějak zvládneme. **Přihlásit se můžete od začátku února v kanceláři sboru. Zálohu 1 500 Kč vybíráme s přihláškou.**

Seniorátní konference

Dne 14. března v devět hodin *ve sboru v Brně I* je určeno pro členy sborů, účastníky vzdělávání, pro další zájemce z řad presbyterů a kazatelů. Bližší informace oznámíme na našem webu, Facebooku a v ohláškách.

Koncert na květnou neděli 5. dubna

Srdečně zveme na koncert **Slávka Klecandra a Evy Henychové na květnou neděli 5. dubna od 18:00 hodin v kostele.**

Těšíme se, že tak společně vstoupíme do velikonočního týdne.

Slávek Klecandr je textař, skladatel, hraje na kytary, zpívá, učí klasickou kytaru na ZUŠ v Týništi nad Orlicí. V neposlední řadě je také členem skupiny Oboroh.

Eva Henychová je česká folková písničkářka, textařka a skladatelka.

Na svých koncertech oba oslovují publikum všeho věku, ale především lidi přemýšlivé, tázající se a hledající.

Květná neděle – modlitba

Tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. (J 3,14b-15)

Synu Davidův, náš osvoboditeli, někdy si přejeme, abys sem přišel ve viditelné vznešenosti a abys úderem ukončil všechnu bídu, všechno trápení. Ale ty vjíždíš na oslu, neseš podobu bezmocného člověka, tvoje cesta vede utrpením a smrtí. Zklamáváš nás, když od Tebe čekáme božské divy a kouzla. Utěšuješ však všechny, kdo doufají v nový svět, vždyť moc Tvé lásky Ti získala vítězství nad vším zlem. Osvobod' nás od falešných očekávání a nauč nás následovat Tě odvážnou pokorou. Silvia Bukowski

Ze vzpomínek Kristýny Háčkové – šestá část

(připravila Dana Bobková)

Někdy ty babičky zaútočily na dědečka: „Pantáto, vykládejte nám, jak ste si hledal nevěstu a jak ste se oženil.“ Trochu se na židli narovnal, trochu si šňupl a začal. My byly jako pěna.

Když jsem měl asendu (vojnu) odbytou, ptali se mě mnozí, co budu dělat a kdy se budu ženit. Já sem na to ještě nemyslel. Mezi chasu sem nechodil, nekouřil, nepil, netancoval sem. Býval sem samotář a děvčat sem si nevšímám. V létě sem nejrač chodil do lesa do přírody. V zimě sem četl neb sem si zašel ke známým. Měli sme rodinu Františka Navrátila, já sem si s ním dobře rozuměl, tedy někdy v neděli si tam zašel, k němu do Borkovan. I tam to nešťastné ženění jako stín šlo se mnou. Začali mě tam namlouvat děvče, říkali jí Búda. Ona sama si mě velmi vědomě začala nadcházet, protože byl bohatá, až sem se jí začal nejen vyhýbat, ale přímo sem se jí bál. Přestal sem do Borkovan chodit, a tak sem měl od ní pokoj.

Bylo to jednou zjara, byl sem v kostele ještě ve starém. A jak to tam ještě vypadalo. My mužská chasa sme sedali na kruchtě a děvčata stávala kolem Stolu Páně, někdy až k samým dveřím. Takže ony vyšly první a my jako poslední. Sedím a tu vidím u Stolu Páně pěkné děvče. Čím sem se na ni víc díval, tím se mně víc líbila, ba až sem z ní ani oka nespustil. Než však sem vyšel, děvče bylo pryč a já nevěděl, kdo to byl a v kterou stranu odešla.

Na druhou neděli sedl sem si dopředu, dívám se, ale děvčete nebylo nikde. Na třetí neděli zase nepřišla. Už sem se vzdal naděje, že ju ještě kdy uvidím. Nešla dlouho, až najednou, Bože, uviděl sem ju u Stolu Páně zas. Ještě sem ju neznal, ale už sem se o ni opravdu bál. Umínil sem si, že žádnému nic neřeknu. Než však sem vyšel já z kostela, zase jí tam nebylo. Ale všiml sem si, že se nosí jináč než zdejší kroj. Tedy sem se nenápadně

ptál a dověděl sem se, že šla po silnici k Borkovanům. Myslel sem si, že by mohla být z Těšan, neb tam se tak nosily. Když zase dlouho nešla, vždy v neděli přišlo, vypravil sem se já do Borkovan. A aby mě nevlezla do cesty v dědině Búda, obešel sem to a šel sem ke strýčkovi humnem. Divili se, ale já sem to zamluvil. Chvíli sme povídali a oni mně řekli, že to děvče je ze Šardic. Neměli tušení, jak se mně ulevilo. Už sem se víc neptal, a třeba že se už stmívalo, rozhodl sem se, že tam zajdu, abych měl jistotu.

Když sem přišel do Šardic, bylo už tma a já nevěděl, co mám dělat a kam se obrátit. Ptám se, jestli tam bývají evangelíci, a tu sem se zrovna zaradoval, když sem se dozvěděl, že je tam jen jedna rodina, a to u Kulíšků na láně. Ale že musím jít až na konec dědiny. Skutečně až předposlední dům na pravé straně sem zjistil, že su na místě. Chvíli stojím u dveří, oprašuju se a myslím si, že musím i zalhat, aby to dobře dopadlo. Svítli, všude ticho, a tak sem zaklepal. Přišel hospodář a tu za zavřenýma dveřma začala zpověď. Kdo su, co chcu a kam jdu. Řekl sem mu, že su pocestný a že si hledám nocleh. Začal se vymlouvat, už sem si myslel, že od samého musím odejít s nepořízenou. Řekl sem mu, že su evangelík, tedy přece otevřel a zval mě dál. Nejen, že mě slíbil nocleh, ale zval mě i k večeři, což mě bylo velice vhod, neb sem měl skutečně už hlad. Hospodyň byla ve světnici a já si myslel: pěkně to začíná, jak to ale skončí? Když sme porozprávěli, ona šla pro večeři a on se omluvil, že jde všechny je zavolat. Zůstal sem sám, dívám se, vše na svém místě, pěkně čisto, líbilo se mně tam na pohled. V té chvíli však se otevřou dveře a vstoupí děvče, vysoké, štíhlé, mě si ani nevšimla a sedla si na lavečku ke kamnům. Zase se otevřou dveře a přišlo děvče, jde až ke mně, vítá mě, ale zase to nebyla ona. Zase se otevřou dveře a přišlo děvče, mně se udělaly mžitky před očima, jen vidím, jak svlíká kacabajku, vítá mě a volá sestry, aby taky něco pomohly, běží do dveří mamince naproti, už rozdává talířky a sedá ke stolu. Myslím si, Bože dobrotivý, to je ona. Zatím přišli ostatní, bylo šest děvčat a syn Lorenc. Když přišla čeládka, tak sme se pomodlili a večeřeli. Po večeři každý něco věděl, a když sme pohovořili, děvčata odešla spat jinam. Staří spali na jedné posteli spolu, druhá byla vysoko vystlaná a mně ustlali na lavku. Bylo to tvrdé, ale já sem nic nedbál. Ještě sme dlouho hovořili potmě, až sem jim řekl, že hledám tu jejich Františku, neb tak na ni volali. Umínil sem si, že ráno jí nějak po straně řeknu, aby přišla v neděli do kostela. Ráno se mě hospodář ještě na všechno vyptával a nenápadně se zeptal, co

Dostanu. Když sem řekl, neušlo mně, že se mu to nelíbí, a vyšli sme ze světnice. Děvčata už byla na trávě, tak sem je už neviděl. Posnídál sem a poděkoval a šel sem dom.

Mezitím však se o Františku ucházel chasník Drkalůj z Bošovic. Byl jediný syn, měli půllán a ještě hodně peněz. To bylo pravda, ale já sem o tom nevěděl. V neděli však už sem do kostela nešel, stál sem venku a vidím ju, jak přišla se sestrou, ale nešel sem za nimi, až po službách Božích. Když vyšly, namířil sem za nimi, přivítali sme se, neb sme se už znali. Sestra pospíšila za ostatními a ona mně dovolila, abych ji kousek doprovodil. Šli sme spolu na silnici a slíbila mně, že zas brzy přijde. Ale dlouho nepřišla, až konečně přece sem ju uviděl v kostele. Počkala na mě venku, plakala a stěžovala si, že ju rodiče nutí do toho Drkala. Já sem ju potěšil, že to nemůže byt, aby ju snad donutili. Nabídl sem se, že jak podruhé přijde, že ju doprovodím a rodičům domluvím, aby ju nenutili. Ale nepřišla a na druhou neděli zase né. Měl sem jakési zlé tušení, byl sem už netrpělivý. Sedím v kostele, je po službách Božích, začnou ohlášky a milá Františka s Drkalem spadla s kazatelny.

Bylo to pro mě velice trapné, vyšel sem myslím poslední a nikdo neměl zdání, jak mi bylo. Chodil sem smutný, nejedl, nespál sem, ale doma sem žádnému nic neřekl. Šel sem k panu farářovi Šimonovi, s kterým sme se kmotrovali, postěžoval a zároveň ulevil si. On mě vyslechl a po chvíli povídá: Víš, Janku, Drkal není k zahození, je pěkný, bohatý, evangelík, ale mně se taky nelíbí, jsou to zarytí lakomci. A Františky by bylo pro něj škoda. Já to kvůli tobě spravím, nebo vidím, že Františka je k němu donucená od rodičů. V neděli zase stojím u kostela a ona šla s Drkalem, ani se na mě neohlédla, třebaže šla kolem mě. Už sem se vzdál naděje, že ještě jaké děvče pro mě poroste. A tu vidím, jak jim kostelník vyřizuje, že mají jít na faru. Odešel sem, neboť sem viděl, že su už zbytečný. Pan farář si vzal za záminku, že se na něco zapomnělo, že se musí ještě něco vyřídit, a poslal ženicha pro kolek. Ten, neznalý věci, šel. Pan farář zapředl řeč, až se Františka svěřila, že je k tomu donucená od rodičů, že ví, že nebude šťastná, ale že se odhodlala rodiče poslechnout. Zatím Drkal přišel a šli spolu v dohodě. On se jí celou cestu chlubil, co všechno majó, tak už se ani nedivila tatínkovi, že do toho tak žene. Když přišli nad Bošovice, ukazoval jí samé pěkné, široké pola a v dáli pěkný dům, začalo se jí to i líbit. Šla tedy k nim, jeho rodiče první pozvat na svatbu.

Když však přišla do světnice, byla překvapená, ani zametené, postele rozházené, všady pavučiny, prachu, až se bála i sednout. Staří byli venku, povšedně oblečení u popravy. Oběd se nevařil, čeládku neměli a sami to nestačili, tak se nebylo ani co divit. On se vzal z roštu mísu s bramborama a jí ani nenabídl a jedl celé, studené, nemaštěné. Jen povídá: to je náš oběd každý den a jak vidíš i v neděli.

Ji tam všechno dusilo a už měla celý plán ukutý. Řekla mu, aby si trochu odpočál a rodičům pomohl, že je to už blízko, že půjde sama. Však jak vyšla, namířila si k Votnicím přes louky a chodníčkem, který vedl za jejich humno k Šardicím. Že to bylo už v prosinci a bylo zima, byla v kožoušku. Přišla celá zpocená a domácí se divili, že jde sama.

Tatínek se jí ptál, kde že má ženicha, že čekají s obědem. Ona zatím svlékla kožoušek a udeřila s ním o lavku a povídá: já žádného ženicha nemám a Drkala si nevezmu, já si vezmu Janka. Tatínek se rozkřičel, ale ona docela klidně zasedla s ostatními k obědu. Viděla, že maminku má na svou stranu. Když se najedla, docela klidně povídá: tatínku už mě nepřemlouvajte a nenuťte a vyřídte tomu lakomci, že jej nechcu. Odešla a nemohli ju do večera najít. Ženich přišel i s tatínkem, ale nijak jich to nepřekvapilo. Šak prý se zas nějaké děvče najde i bohatší a na tolik majetku rádo půjde. Koncem ledna sem se oženil já s Františkou.

Dívka v kroji, který se v Kloboukách nosil na konci 19. století.